

Tolkningsfrågor

- 1) Ska leasingavtal med en konsument avseende motorfordon med fast körsträcka och löptid på 24 månader anses röra tjänster som avser "biluthyrning" och omfattas sådana avtal därför av undantaget från ångerrätt vid distansavtal enligt artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83/EU? ⁽¹⁾
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande:

Ska leasingavtal med en konsument avseende motorfordon med fast körsträcka anses utgöra avtal om finansiella tjänster i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 2002/65/EG, ⁽²⁾ som överensstämmer med artikel 2 led 12 i direktiv 2011/83/EU?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 2002, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Österrike) den 19 december 2022 – Bundesarbeitskammer mot HDI Global SE

(Mål C-771/22)

(2023/C 112/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: Bundesarbeitskammer

Motpart: HDI Global SE

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (direktivet om paketresor) tolkas så, att betalningar som resenären har erlagt till researrangören innan resan påbörjades endast omfattas av ställd säkerhet om skälet till varför resan inte äger rum är obestånd, eller omfattar ställd säkerhet även de betalningar som erlades till researrangören innan insolvensförfarandet inleddes, när resenären säger upp reseavtalet före obeståndet, med anledning av extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 12 i det ovannämnda direktivet 2015/2302?
2. Ska artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (direktivet om paketresor) tolkas så, att betalningar som resenären har erlagt till researrangören innan resan påbörjades omfattas av ställd säkerhet om resenären säger upp reseavtalet före obeståndet, med anledning av extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 12 i det ovannämnda direktivet 2015/2302, men obeståndet skulle ha inträffat under den avtalade reseperioden?

3. Ska artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (direktivet om paketresor) tolkas så, att betalningar som resenären har erlagt till researrangören innan resan påbörjades omfattas av ställd säkerhet om resenären säger upp reseavtalet före obeståndet, med anledning av extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 12 i det ovannämnda direktivet 2015/2302, och researrangörens obestånd var en följd av samma extraordinära omständigheter?

(¹) EUT L 326, 2015, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21 december 2022 – JX mot FTI Touristik GmbH

(Mål C-774/22, FTI Touristik)

(2023/C 112/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Nürnberg

Parter i det nationella målet

Kärande: JX

Svarande: FTI Touristik GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 (¹) av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas på så sätt att den, förutom att reglera internationell behörighet, även innehåller en bestämmelse avseende de nationella domstolarnas territoriella behörighet i tvister angående reseavtal, vilken ska beaktas av den domstol vid vilken talan väckts, om både konsumenten, i egenskap av resande, och dennes avtalspartner, researrangören, har hemvist i samma medlemsstat, men resedestinationen inte är belägen i denna medlemsstat utan i utlandet (så kallad oäkta inhemska situation), vilket får till följd att konsumenten, som ett komplement till nationella behörighetsregler, kan göra gällande avtalsgrundade anspråk gentemot researrangören vid domstolen för den ort där konsumenten har hemvist?

(¹) EUT 2012, L 351, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 22 december 2022 – flightright GmbH mot TAP Portugal

(Mål C-778/22, flightright)

(2023/C 112/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Kärande: flightright GmbH

Svarande: TAP Portugal